

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

Társadalmi és megyei érdekeket képviselő hetilap. — A Gömörvármegyei községi- és körjegyző-egylet hivatalos lapja.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Tompai Mihály-utca 10. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés; továbbá előfizetések, hirdetés, nyilttér és egyéb felszólalás. Telefon-szám: 52. Telefon-szám: 52.</p>	<p>Felelős szerkesztő: KOMÁROMY ISTVÁN. Kiadó laptulajdonos: ID. RÁBELY MIKLÓS.</p>	<p>Az előfizetés díja: Egész évre . . . 10 korona. Félévre . . . 5 korona. Várm. körjegyzőknek és tanítóknak egy évre 6 korona. Egyes szám ára: 20 fillér. A hirdetés díja: Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . 20 fillér. Nyilttér sora 50 fillér.</p>
---	---	---

A szerkesztőség kéziratot nem ad vissza, bélyegtelen levelet nem fogad el. — Vidéki levelezőink kéretnek, hogy közleményeiket péntek délig megküldeni sziveskedjenek.
A kiadóhivatal hirdetés és nyilttéri közleményt csak szombat délelőtti 10 óráig fogad el.

TISZA.

Az egykor nagy Lengyelország orosz kézen lévő rónáin és dombvidékein puska-por-füstfellegek usznak; az augusztusi nap rekkenő hevében a belga határon és a Rajna mentén piros *kepis* francia — és lelkesedéstől tulfütött német katonatömegek készülnek a nagy és talán utolsó leszámolásra; földgolyó összes tengerein dörögnek az aczelóriáshajók ágyui, robbannak az aknák és a gyarmatok trópusi fehér egyenruháin vérrózsák virulnak a fehér emberek mellén. A modern tegyverek borzalmas nagyszerűsége üli ma diadalát a világon. Testvéreink, fiaink, rokonaink nem tudjuk merre és hol — rohannak a halálba, győzelembe vagy a megsemmisülésbe. Ki hitte volna ezt, mikor a természet érlelni kezdte az idejű gyümölcseit, — egy hónappal ezelőtt?

Sejtették többen, néhányan bizonyosan tudták, de a nagy tömegnek halvány sejtelve sem volt arról, hogy micsoda borzalmakkal terhes a közel jövő. De volt egy ember, egy okos, tiszta és fensőbbes magyar lélek, aki mindezt előre tudta, előre látta, mikor még mi mind aludtunk; aki minden energiáját összeszedve, évekkel ezelőtt elkezdte a munkát, a fáradságos, népszerűtlen és sokak előtt gyűlöletes munkát, hogy a nagy katasztrófát megelőzze, nemzetünket, államunkat a vészek idejére konszolidálja, előkészítse és megerősítse: *Tisza István*.

Mikor a küzdőterre lépett, szeme nem látott mást, mint visszavonást, disszociációt, egyenetlenséget. Parlamentünk pártjai a legteljesebb gabalyodásban, a madáchi jotta felett folyó, késhegyig menő harcban; az állam gépezete akadozóban; társadalmi osztályaink, felekezeteink és — főleg — nemzetiségeink hajban egymással és magával az állammal. Minden oldalon a vélt igazságok, nemzeti ügynek felfújt személyes sérelmek, ravaszul kitalált, nagyokat pukkanó emberüldözési okok és ürügyek üzik, kergetik a magyart a magyar ellen. Hitelünk — sem anyagi sem erkölcsi — nincs; Bécsből meg nem czáfolt mondást kolportálnak magas rangú katonai személyiség ajkáról, amely a Magyarországra való bemasirozás lehetőségeit festi szemünk elé; Európában nem ismernek, — elfelejtettek, legteljesebb parlamentünk szerepel a világlapok eldugott rovataiban, hogy hogy

és milyen sikerrel, ne is kérdezzük . . .

Ekkor jön Tisza. Egyik képviselőtársa revolvorgolyóval üdvözlö. Az ország népe a fogát viczorítja és az öklét szorítja össze, mikor nevét hallja. De ezt a férfit nem lehet megfélemlíteni, nem lehet elkedvetleníteni, nem lehet vele a közügyeket megutáltatni, nem lehet becsületét kikezdeni. Ez a külsőleg szürke, szenvedélyek nélküli férfi megáll a helyén s programmszerűen elkezd a nagy munkát, amelynek elvégzéséhez magában nagy fogadalmat tett. Legelőször a belső ügyeket konszolidálja, mikor az obstrukciót egyszerismindenkorra letöri. Hogy nem ment simán és nem ment úgy, mint ahogyan művelt államban annak mennie kellett volna, bizonyos, — ő volt az első, aki elismerte — de csodálkozhat-e valaki a felett, ha visszagondol azokra az elvadult időkre és megvadult emberekre. Az eredmény kétségesnek látszott, egyelőre csak egy párt dolgozott a parlamentben, a „munkapárti országgyűlés“ — de dolgozott. Legelőször Bécsben vették észre, hogy a magyar parlament él. Elhangzott azután egy külpolitikai beszéd a magyar parlamentben — nem Berchtold, hanem a Tisza szájából — és e beszéd felett napokig tárgyalt Európa és az ő sajtója. Jöttek a delegációk, külügyi kérdések, éles, denuvós viták, nagy idők előfutárjai, hol volt Stürgkh, az osztrák miniszterelnök, hol az osztrák parlamenti egységes felfogás? Sehol. De Tisza ott állott az ő igénytelen alakjával a kérdések központjában; felvilágosított, czáfolt, vitakozott — és vezetett. Annyira vezetett, hogy már-már azt hittük, ott veszíti el a esatát, ahol senki sem gondolta volna: a háttérbe szorult bécsiek sértett hiúságán. Hogy nem így történt, becsületére válik a háttérbe szorítottaknak.

Amint a belpolitika hullámai lassanként lecsendesülnek, s a parlament kezdi mindinkább elveszíteni munkapárti exkluzivitását, Tisza egyszerre érthetetlenül elkezdi foglalkozni a nemzetiségekkel. „A hazaáruló! Paktál az oláhokkal, el akarja nekik adni Erdélyt“ — zug a feháborodás. Később kivilágosodik, hogy a paktálásnak van egy altája, hogy t. i. a nemzetiségi izgatást az oláh agitátorok kötelesek beszüntetni és kötelesek a magyar állameszmét fenntartás nélkül elismerni — épen emiatt kutba is esett az egész paktum — de a közvéle-

ményben nálunk is, Romániában is bevéssztek azok a nagyszerű érvek, amelyek *Magyarország és Románia nagy érdekösségéről* a Tisza szájából elhangzottak. Még mindig nem sejtett senki semmit.

A román tárgyalásokkal kapcsolatosan megmozdultak összes nemzetiségeink. Elismerésre és feljegyzésre méltó, hogy tárgyilagosan és higgadtan fogalmazták meg vágyaikat és kívánságaikat. De milyen visszhangja támadt ezeknek körülöttünk? Oroszországban a Bobrinszky-ék tájáról, Szerbiában a Narodna Obrana berkeiből, Romániából a Jorga professzor ültetvényeiből nemesak magyarországi fajrokonai barbár elnyomásáról orditoznak, de a monarchia szétesztéséről készítenek tervezeteket, rajzolnak térképeket, nyomtatnak röpiratokat. A példa: Törökország; a bengáli fény: a balkánháborúk váratlan sikerei.

S ha ezek az izetlennek látszó, de alapjában rémesen jól átgondolt eszmék csak külföldi organumokban harsonáltak volna, hagyján! De vádjaikat, rágalmaikat átvették saját lapjaink is, azzal a czállal, hogy kellemetlenséget csinálnak Tiszának s azzal az eredménnyel, hogy a határunkon túl villogó tűz magasra csapó lángokkal kezdett lobogni. Akadtak politikusaink, akik felültek ennek a becsutelen agitációnak s egyszerre csak felvetették a külpolitikai kérdések során az orosz francia szövetség eszméjét s az elszakadást a hármasszövetségtől. Az örökké flegmatikus Tisza arcán ekkor láttunk először megmagyarázhatatlan idegességet.

Most már látjuk, hogy miért hagyta el flegmája. Istenem, hova akartunk mi menni? Oroszország karjaiba? Hová tettük eszünket akkortáiban, amikor még a nagy Apponyi is azt mondta volt, hogyha nem is osztja, de megérti azok nézeteit, akik el akarnak szakadni a némettől az orosz kedvéért? Most látjuk már, hogy mit akartunk: segíteni a minden oroszok czárjának, hogy Ausztriát és vele Magyarországot szétzuzza, szlávjait besorozza moloch-testébe, Erdélyt Romániának juttassa, hogy később, ha feledve már a boldog óra, mikor szövetségeseivel elbánt, azt is megegye; hogy a balkáni államokból egy nagy Dél-Oroszbirodalmat csináljon — s hogy a francziák segítségével letaszítsa magas polczáról a

germán fajt, a germán erényeket, a germán energiát és helyébe hozza az orosz zsarnokságot és orosz erényeket, melyek a kancsukában, a pálinkában és a szi-bériai ólombányákban testesülnek meg. Ezt akartuk. Ezért nem tudta idegességét eltitkolni Tisza, ezért sietett a francia-orosz-barát mozgalmakat a kellő értékűre leszállítani.

És elkövetkeztek a legutolsó idők, amikor bizalmas baráti körben már egészen őszintén beszéltünk a monarchia leendő szétzúzatásáról, felosztásáról, mert láttuk, hogy hogy tornyosulnak a fellegek körül és éreztük, mennyire alá van aknázva a talaj alattunk. Voltunk, akik tíz évet adtunk terminusul magunknak; az optimisták ötven—száz évig gondolták még eltolhatni nemzeti katasztrófánk időpontját. De a lényegben megegyeztünk. S ekkor történt, hogy a megmámorosodott ellenfél pisztolya *időelőtt* csattant el Sarajevóban. A pisztolylövést egy hónapra követte a demarche, Tisza stílusában. A többi már tudjuk . . .

Mi lett volna, ha ez a világtörténelmi óraütés, a régi elvadult állapotban találja a nemzetet, harcban magával és a dinasztíával, aláaknázottan és kimerülten, *ha hatalmas és páratlan német szövetségünk azt hiszi felőlünk, hogy a mozgósítás után nyomban ellene fordulnak fegyvereink és általános belső forradalommal találja magát szemben felséges királyunk?* Ne gondoljunk rá, örüljünk, hogy így történt, ahogy történt.

De a történelem fel fogja jegyezni, hogy mind ez a Tisza gyönyörű magyar energiájának, magasröptű lelkének és nagy eszének az eredménye. Most már tudjuk, hogy miért tört e férfi durvaságot, gunyt, támadást s hogy azért operálta meg fájdalmas műtétet nemzetét, hogy annak egészségét visszaadva, erőssé, egységessé tegye látszólag is a külföld,

TÁRCZA.

Önkéntes ifjainkhoz.

Előre Árpád hős ivadéka,
A hármas bércz és négy folyó fia,
Mit felvettetek lengjen a zászló
S ne kelljen részben meghajolnia.

Törjetek fel ti ifjú sasok
A villámosztó fergeteg között
S ahol lecsaptok öldöklő tusán,
Irtsátok, ki ránk ármánykodva jött.

Férfi dicsőség veszni a honért
S hitvány az, aki félreáll, mikor
Nemzetünk körül zúgó tenger ár;
Félvad nemzetek gyűlöletje forr.

Mikor sorsunkban kell választani
S a nemzet sorsa élet vagy halál
S mitőlünk függ, hogy napunk fenn ragyog,
Vagy erőtlenség vérboruba száll . . .

Előre, győzve minden poklon át!
A döntő tusa legyen nagy, dicső.
Borzadjon meg a föld háta belé,
A hol rivalgva ti törtök elő.

Ha győzni sorsunk, győzelemre fel!
S ha veszni kell, hát vesszünk el dicsőn,
Ne ösmerjen itt embert a világ,
Aki legyőzve sir késő időn.

Telek A. Sándor.

valóban is a saját maga számára. Ha elmondta volna, hogy milyen a helyzet, mi forr a boszorkány-konyhán, mi készül: kinevették és kigunyolták volna. Túrte, hogy a parlamentben hóhérnak, a nemzetiségi politikában előbb hazaárulónak, utóbb ostoba kísérletezőnek nevezzék. Megvédte — bár egyénileg másra lett volna oka — Czernint, a romániai nagykövetet és most látjuk, hogy az eszes Czernin, a czár saját testü csábító látogatása ellenére biztosította számunkra Tisza intencziói értelmében Románia jóakarátát *s kivette az orosz kezéből talán az egyetlen ütőkártyát: az ellenséges Romániát.* — Mindent eltűrt és soha nem szólt semmit. Most már megnyitlak szemünk és eszünk ágában sincs csodálkozni, mikor a főváros utcáin dörög a nép kiáltása: *éljen Tisza!* Sőt ellenkezőleg, azt tartanók érthetetlennek, ha még nem ismerünk volna rá. Nem más ő, mint a magyar energia, a magyar zsenialitás, a magyar erények megtestesülése. Hozzá fogható nagy magyar egyéniség nem élt Deák óta a magyar glóbuszon és talán, ha nem mindenki vak a Kárpátokon belül, ő lesz az első, akiről régi magyar szokásunk ellenére, ezt holta előtt állapítja meg a közérzés, a közvélemény.

Most, mikor győzelmes szövetséges hadaink úgy vágnak neki az orosz rengetegnek, mintha tudnák, hogy életről vagy halálról van szó, kibontakozni kezd szemünk előtt Magyarországnak az a jövőbeli nagysága, hatalma és ereje, ami ott lebegett a Tisza álmaiban, mikor ezért az áloméért elkezdett dolgozni. A nemzet jó Génusza meg fogja engedni — bizonyosan hisszük — hogy álmainak beteljesülését még megláthatja. És akkor — talán nem vagyunk hiu ábrándozók — a parlament őrseit is elküldhetjük nyugdíjba — örökre.

Gy. L.

Egy kis lélektan.

Irtá: ARAMIS.

Talán nem is annyira lélektan ez, amit itt le akarok írni, mint inkább vallomás, — egy darab a mi lelkünkben, férfiakéban, akiknek — sajnos — sokkal több engedményt kell tennünk a konvenczióknak, a társadalmi illemnek, mint amennyit a nőktől megkivánunk. Nekünk a boldogtalanságot is mosolygva kell huzcolni, mert a sirás nem férfias; a vágyat eltitkolni és a hódolatot udvariasság mögé rejtteni; nem háborodni fel a megalázáson és mozdulatlan arccal fogadni a megvetést, ha igaztalan is, mert panaszkodni és magyarázkodni nem férfias . . . Mondjam tovább? Inkább mesélek valamit.

*

Nagyon jó barátom volt és ami vele történt, úgy éreztem, mintha velem esett volna meg. Nekem fáj a fájdalma és nekem volt boldogság az öröme. Mindennap találkoztunk, rendszeren egy csendes, eldugott kis kávéházban és ott meséltük el egymásnak, ami velünk történt, mindent . . . Még a szerelmeinket is. — Azaz, hogy inkább ő beszélt.

Tudtam, hogy egy asszonyt szeretett. Az is szerette őt. Mindketten abból a ritka és becses emberpéldányból valók voltak, akiknek nem ide, erre a földre kellett volna születniük, hanem valami más, jobb, tisztultabb világba, ahol két lélek összefonódásába nem szól bele vásári hangjával a piszkos, gondokkal terhes élet és nem gyötri az egymásra találtakat az örök és halálos „nem lehet”-tel. A lelkük tiszta lira volt, tele érzéssel, finom hurjaival a szépségeknek és azért

Széljegyzetek.

Dörög körülöttünk az európai lavina, amit egy kis hógolyó indított meg és a nagy halál most teszi a próbavágásokat a Balkánon két éve kiesorbult kaszával a közelgő nagy aratáshoz, mikor majd ezek terülnek el egy-egy suhintásra. És ebben a kateklizmában, ebben a világtelfordulásban keserű mosolylyal jut az eszembe, hogy mi, akiknek a bőrre megy minden nagy játék: politika, diplomácia, hadsereg és háboru — mi, akikért tulajdonképpen is kellene a tisztatejű diplomaták és „schlagfertig” katonák, — mi, kicsiny polgárok és nemzetelemek, milyen nevetségesen keveset tudunk mindenről. Most már, mikor minden játékos odadobta a gondosan takargatott kártyáját és va banque játszik, most látjuk, hogy milyen kérelhetetlen következetességgel jött felénk ez a „nagy leszámolás”, amelyiknek a kitörését nyilatkozatokkal, diplomáciai lantpengetéssel, tessék lássék barátkozással talán ki lehetett volna tolni, de elkerülni nem lehetett semmikép. Most már dörögnek az ágyuk, és miránk, akik még most itthon vagyunk, csak az az egy remény a vigasztaló, hogy talán majd be fogják látni, hogy a lövegaczel sokkal okosabban használható hidpillérnek és gépalkatrésznek és az ekrazit, melinit, liddit, nitrogliczerin és szent Dynamit tudja hánytéle robbantószert, sokkal hasznosabban kamatoztatható esatornák és alagutak, mint puha és nyálkás emberek robbantására.

*

De addig? . . . Nos, addig hadd lobogjon fel megegyeszer, higyük, hogy utoljára az évezredek át belénk nevelt, példákkal ránk ragasztott és ősapáinktól örökölt harci erény; hadd verjék a dobok és rikoltsák a kürtök a rohamot; hadd írják fel a mi katonáink, a mi katonáink szuronnal és puskatussal megegyeszer és végérvényesen az örök szózatot, hogy: *„ne bánts a magyart!”* és tegyük félre minden antimilitarizmust, nemzeti sérelmet és humanizmust, mert ott a határokon, a szuronyok hegyén és az ágyuk torkában a fiaink és unokáink békés és munkás életének a biztosítása villan és dörög, mint ahogyan a szivárvány is ott bujdosik a villámot hullató, fekete és vigasztalan viharterelő függönye mögött. Most mi voltunk Európa kovásza; mi rántottuk le a leplet, az álarcot a sok mondvasínált barát és nyakig fegyverben álló és mindvégig semleges szemlélő arczáról; mi voltunk a kés ennek a világot kinozó fekélynek a felvágása

volt gyönyörűség az együttlétük, mert a legkisebb ok, egy mozdulat, egy félig öntudatlan simogatás, egy összevillanó tekintet a hozzáfűződő édes és elringató gondolatok egész skáláját ütötte meg bennük. Nagyon szerették egymást, mint két ember, akiket az élet szétmart és magas köfalat huzott közéjük, hogy holtig csak a vágyat hagyja meg, a teljesülés nélkül . . .

Akkor ősz volt, kint esteledett és szomorúan izzott fel a páros villanylámpa az asztal felett. A levegőben, a szürke égen, az emberek tekintetében ott volt minden sugaras napnak az észre nem vett, feltámadó boldogtalansága. Mikor az ajtót benyitotta, már láttam rajta, hogy történt valami. A szeme révetegen nézett, az arcza sápadt volt és a sima és nyílt homloka ráncos és gondszántott. Nem is köszönt, leült szemben.

— Beteg vagy? — kérdeztem.

— Semmi bajom.

— De valami mégis csak történt veled!

— Hogyne! . . . Történt . . . Az, ami minden emberrel naponta történik, amin más százszor keresztül esik, mint a borotválkozáson . . . Levelet kaptam.

— Tőle?

— Igen. Különböznél gondolhattad is. Másnak a levele nem nagyon hatna rám így, még ha azt olvasnám is belőle, hogy az apám kitagadott.

— Mi lehet benne? Nem is képzelem, hogy más lehetne, mint gyöngédség . . .

— Gyöngédség? . . . Hát hallgass ide! Az van benne, hogy hazudtam, hogy hitvány vagyok, megvetésre méltó és méltatlan minden szeretetre, méltatlan egyetlen gondolatra, odadobva a megvetésnek, a gyűlöletnek és feledésnek . . . Te! Mikor elolvastam, azt hittem, hogy

nál és erre a szerepre, erre a bátor fellépésre évszázadok múlva is büszkén mutathat vissza az akkor már békén élő, fejlődő és szaporodó magyarság.

*

Hiába mondják, hogy több szem többet lát tehát jobban is lát; az utolsó percekben mégis csak egyetlen embernek a két szeme maradt meg látónak, egyetlen embernek az agya a dolgok eldöntésének jobbra vagy balra. Mert amíg Bécsben, Berlinben, Londonban, Párisban Szentpéterváron izzadva és tollat rágyva fogalmazták a körmönfont nyilatkozatokat, kommunikáltak és jegyzékeket, addig a két koronás ember, az a megmaradt egy-egy szempár, Vilmos császár és Miklós czár a táviródróton beszélgettek egymással a legvéresebb komolysággal háborúról és békéről és ez a beszélgetés, a sürgönyök közzétett szövege annyira egyszerű, annyira távol van a diplomácia sima frázisaitól, megokolásaiban annyira érthető, hogy a háboru indító okait rövidebben és kerekebben megértheti belőle az utolsó malomalatti politikus is, mint a legnépesebb hangban tartott hírlapi cikkből. Albániát egy nemzetközi kupaktanács drótozta össze. A munka: zavaros, felfordult és nevetéses. Ezt a háborut két államfő, két ember határozta el. A munka: ha véres is, de tiszta, céltudatos és célravezető. És merje ezek után mondani valaki, hogy az egy személy uralkodásához kötött államforma elavult! . . .

Közérdekű tudnivalók a vármegyei „Hivatalos Lap”-ból.

Köszönetnyilvánítás a mozgósítás gyors lebonyolítása alkalmából.

M. kir. kassai III. honvédkerületi parancsnokság.

100/382—1914. M. eln. szám.

Gömör és Kishontvármegye közönségének Rimaszombat.

Mióta ő császári és apostoli királyi Felsége, szeretett királyunk és legfelsőbb hadurunk kiadta a parancsot, hogy minden hadköteles zászlaja alá bevonuljon, a III.

meg kell halnom. Szédültem és támolyogtam, ... az utcán olvastam és olyan különösen néztek rám az emberek ... Elolvastam kétszer ... sokszor ... kéjelegtem a fájdalomban, mintha a kést mindig újra és újra megfordítottam volna a sebben. Ugy mondogattam magamnak: látod, ez vagy te. Most már tudod, hogy ki vagy, tudod, hogy mennyit érsz, tudod, hogy mire számíthatsz ... Otthon azután elfogott a keserűség. Hogy miért volt ez? Anélkül, hogy szólt volna, hogy a félreértését egy szóval eloszlathattam volna, csak így kilökve a sárba meghallgatás nélkül ... Papírt, tollat vettem elő, hogy megírjam neki, hogy már nekem sem az, a ki volt, kitörülöm az arcát a lelkemből és gyűlölni fogom ... Aztán kiesett a toll a kezemből. Nem tudtam ezt megírni, mert éreztem, hogy most hazudnék igazán. És míg jöttem ide, szüntelen őt láttam, őt, ahogyan százszor láttam már, szépnek, gyönyörűnek és enyémnek — és rájöttem, hogy most még százszor jobban szeretem ... Irnom kell neki! Nem bánom, ne vess ki érte, de megírom, meg kell írnom, hogy mióta a keze, az a simogatásra teremt áldott kis kéz kinnal szántotta végig a lelkemet, mióta megtanított szenvedni és sirni, azóta tudom csak, hogy mily mélyen él a lelkemben és úgy borulnék rá a kezére, sirva, esőkolva, megköszönni még a sebet is, amit ütött ...

A sápadt homlokán két piros folt égeit és a szeme könnyes volt. Már csaknem egészen besötétedett. Elmentünk és míg lassan róttuk az utat hazafelé, arra gondoltam, hogy milyen boldog az akinek a lelke a megbántást is úgy tudja akár elkövetni, akár eltűnni, hogy az rögtön szerelemre váltódik át benne.

honvédkerület területén minden ember a legteljesebb kötelességérzet és a magasított lelkesedéstől áthatva sietett eme parancsnak eleget tenni úgy, hogy állományunk napokkal előbb, mint ahogy arra számítottunk, teljes volt. Nemkülömben jöttek kifogástalan gyorsasággal a bevonulásra köteles lovak és járművek.

Eme tényes eredményt első sorban a politikai hatóságok kifogástalan, fáradságot nem ismerő alapos előkészületének és működésének tudhatom be s én örömmel és meghatva hajtom meg a III. honvédkerület zászlóját, kifejezve hálás köszönetemet úgy a közigazgatási hatóságoknak, mint minden egyesnek, ki a mozgósítás gyors lebonyolításánál közreműködött.

Kérem végül, hogy eme köszönetemet a lakosságnak is megfelelő mértékben közhírré tétetni szíveskedjék.

Eme megkeresésemet megküldtem a III. honvédkerület területén levő összes vármegyei közönségének, a törvényhatósági joggal felruházott s r. t. városoknak és az összes járások főtisztviselőinek.

Kassa, 1914. évi augusztus hó 8-án.

Hadfy, altábornagy.

14800—1914. szám.

Végzés.

Ezen megleghangu köszönő átiratot azzal teszem közzé, hogy mindazoknak, kik szeretett királyunk és a haza iránt való kötelességérzetétől áthatva siettek a legfelsőbb Hadur parancsának eleget tenni és lelkesedve sorakoztak a hadsereg zászlója alá, miáltal a politikai hatóságok nehéz feladatát is megkönnyítették; továbbá alantas hatóságaimnak azért a gyors és pontos eljárásért, melyet a nehéz órákban a mozgósítás körül tanusítottak, részemről is teljes elismerésemet és hazafias köszönetemet nyilvánítom abban a biztos reményben, hogy az egész háboru tartama alatt hasonló eljárással fogják hazafias kötelességeiket teljes odaadó buzgalommal teljesíteni.

Rimaszombat, 1914. augusztus 12.

Lukács, alispán.

Az élelmi szerekkel és egyéb elsőrendű szükségleti cikkekkel való ellátás körül tapasztalt visszaélések meggátlása.

5600—1914. Belügyminiszteri eln. számú körrendelet.

Valamennyi törvényhatóság első tisztviselőjének és a székesfővárosi magyar királyi államrendőrség főkapitányának.

Minthogy hivatalos értesülésem szerint egyesek a jelenlegi háborus helyzetet mások kizsákmányolására használják ki főként azzal, hogy egyes helyeken az élelmiszerek és egyéb elsőrendű szükségleti cikkek árának és az ezek körül szükséges szolgáltatások (feldolgozás, elszállítás stb.) díjazásának megállapításánál súlyos visszaéléseket követnek el, a közönség érdekeinek megoltalmazására további intézkedésig a következőket rendelem:

1. §.

Az élelmiszerek és az elsőrendű szükségletek kielégítésére szolgáló egyéb cik-

kek (tűzelőanyag, ruházat, katonai felszerelés stb.) árát, vagy az ezek körül szükséges szolgáltatások díjazását aránytalanul magas összegben megszabni nem szabad.

2. §.

Az 1. §-ban említett tárgyak árát és az ezek körül szükséges szolgáltatások díjazását aránytalanul felemelni még a kereslet rendkívüli fokozódása esetében sem szabad.

3. §.

Az 1. §-ban említett tárgyak hitelezés mellett történő árusításánál nem szabad aránytalanul terhes kikötéseket tenni.

4. §.

Az 1—3. §-okban foglalt tilalmak megszegését, — amennyiben ez súlyosabb büntetés alá eső cselekménynek nem tekinthető, — kihágássá nyilvánítom.

E kihágás büntetések tizenöt napig terjedhető elzárás és kétszáz koronáig terjedhető pénzbüntetés.

5. §.

A 4. §-ban meghatározott kihágás a közigazgatási hatóságnak, mint rendőri büntető bíróságnak, a székesfővárosi államrendőrség működési területén pedig a magyar királyi államrendőrségnek hatáskörébe tartozik.

6. §.

Ez a rendelet kihirdetése napján lép hatályba.

Budapest, 1914. évi augusztus hó 5-én.

Sándor, s. k.

14667—1914. sz.

Végzés.

Rendeletet másolatban az ahhoz csatolt körrendelet másolatával együtt szoros mihez tartás céljából azzal az utasítással adom ki járásbeli főtisztviselőknak és városi polgármestereknek, illetve ezek útján rendőrkapitányoknak, hogy ott, ahol az árucikkek emelkedése uzsorává fajulna, a piaci rendészet körében az uzsoráskodókkal szemben a legszigorúbban járjanak el.

Rimaszombat, 1914. évi augusztus 10.

Lukács, alispán.

Adakozzunk a „Vörös-Kereszt” jótékony egyesület céljaira!!!

Felhívás a kolozsvári egyetem hallgatóihoz!

2414—1913/14. elsz.

Felkérem egyetemünknek fegyveres szolgálatot nem teljesítő hallgatói közül azokat, a kik kötelességeiket teljesíteni óhajtván, betegek, sebesültek ápolására, irodai teendők végzésére, felügyelet gyakorlására vagy egyéb képességüknek megfelelő szolgálatokra vállalkoznak, hogy ebbeli szándékuk nyilvánítása mellett szükség esetén való értesíthetőségük érdekében tartózkodási helyüket a rectori hivatalnak bejelenteni szíveskedjenek.

Kolozsvárt, 1914. augusztus 5.

A Kolozsvári m. kir. Ferencz József Tudományegyetem Rectora:

Dr. Kenyeres Balázs.

A háboru.

Városunkban a segélyakció valóban impozáns méreteket ölt.

Vasárnap — folyó hó 9 ikén — délután 3 órakor a főgimnázium nagytermében gyűlt össze díszes és nagyszámú közönség. — Dr. Kovács László polgármester szép beszéddel üdvözölte a megjelent közönséget, az összejuvetel célját megkapó szavakkal vázolta, mire a bevonult katonák hátrahagyott családtagjainak segélyezésére létesített helyi bizottságot az ő elnöklete alatt megalakították.

A segélyakció-bizottság tagjai lettek: *Perecz Samu, Tóth Béla, Grosinger Miksa* és id. *Rábely Miklós* a polgármester elnöklésével.

A segélyakció céljaira a gyűjtéssel azok a nemeslelkű hölgyek bizattak meg, a kik a Vörös-Kereszt egyesület céljaira való gyűjtésre készséggel vállalkoztak, és pedig: dr. *Baksay Dezsőné, Fábry Zoltánné, dr. Haas Andorné, dr. Institoris Endréné, dr. Kovács Lászlóné, Kulcsár Jánosné, dr. Krausz Gyuláné, Kún Aladárné, László Hugóné, Lukács Margitka, Bagályi Istvánné, Szelezky Árpádné, dr. Saldos Béláné, Tóth Béláné* és dr. *Weinberger Rezsőné*.

A polgármester megköszönte a meleg érdeklődést s az értekezletet bezárta.

*

A helybeli ref. templomban vasárnap, 9-én délelőtt ájtatos közönség töltötte meg a padokat s áhitattal, mély meghatottsággal hallgatta *Czinke István* esperes gyönyörű szép beszédét, melyben a mai nehéz időkről emlékezett meg s fegyvereink dicsőségeit s hadbavonult katonáinkért mondott magasan szárnyaló imát. Az istentisztelet végén a hívek a Hymnust énekeltek.

*

A vármegyeház kistermébe f. hó 10-én délután *Kubinyi Géza* főispán és *Samarjay János* a Vörös-Kereszt Egyesület elnöke a helybeli orvosokat összehívta s értekezletet tartottak a betegápolás s különösen a harcztéri sebesültek gondozásának érdekében megtartandó tanfolyam ügyében. Dr. *Löcherer Tamás* orvosszövetségi elnök bejelentette, hogy az orvosszövetség helybeli tagjai a megyeház sorozó termében naponta 5—6-ig felváltva felolvasást tartanak a betegápolásról s a jelentkező önkéntes és hivatásos ápolónók a vármegyei köz-kórházban naponta képeztetni fognak.

*

A polgári olvasókör választmánya folyó hó 11-én *Szabó József* elnöklésével ülést tartott, melyen id. *Rábely Miklós* és dr. *Kármán Aladár* indítványára elhatározták, hogy a segélyakció céljaira 100 koronát ad az olvasókör s 20 koronával rendes tagként lép a Vörös-Kereszt Egyesületbe.

Segélyakció.

A katonai szolgálatra bevonultak családtagjainak segélyezésére lapunk mult számában közölt kimutatás szerint begyűlt . . . 80 kor. *Lévay István* hentes (10 kor. a bevonultak családtagjainak segélyezésére, 5 kor. a Vörös-Keresztnek) . . . 15 kor.

Eddigi gyűjtésünk: 95 kor.

Az adományokat köszönettel nyugtázzuk, ezután is elfogadunk és minden héten a polgármesteri hivatalhoz beszolgáltatjuk rendeltetési helyére való juttatás céljából.

*

A gyűjtő hölgyek a polgármesterhez szolgáltatják be a befolyt pénzeket, melyek összege már eddig meghaladja a 4500 koronát úgy, hogy eddig az első nagygyűlésen befolyt összeggel együtt a Vörös-Kereszt egyesület és a helyi segélyakció céljaira közel 15000 korona gyűlt össze.

*

Pénzintézeteink adománya. A városunkban megindult segélyakcióról szólva, e helyen külön is meg kell emlékeznünk arról, hogy pénzintézeteink hatalmas lendületet adtak elismerésre méltó áldozatkészségükkel a gyűjtésnek, amennyiben a rimaszombati *Takarékpénztár* 1000 koronával, a gömörmegyei nép- és iparbank, s a gömörmegyei *Takarékpénztár* és *Hitel-*

bank 500—500 koronával járultak az akcióhoz. A rimaszombati Kereskedelmi és Közgazdasági bank pedig 200 koronát adott.

*

Adomány. Dr. *Gömör Olivérné*, szül. *Maróthy Margit* urnő a mozgósítás következtében bevonult katonák serkei szegény családjaik segélyezésére 100 koronát adományozott. A nemeslelkű urnőnek hálás köszönetet mond a község részéről a szép adományért az előjáróság.

Adakozzunk a harcztba vonult katonák hátrahagyott családjának segélyezésére!

Katonák napja.

Hogy mennyire szívén viseli a magyar társadalom a harcztéren levő honfitársaink sorsát, élénken mutatják azon pénzbeli adományok, melyek az egész országban a megalakult segélyző bizottságokhoz érkeznek; és az az óriási érdeklődés, a mely minden ezirányu mozgalmat kíséri.

E hó 18-án lesz a Felsője a király születése napja, méltó, hogy azt ez évben impozáns módon üljék meg a társadalom, mely napon az értünk harcztba lévőkre gondoljunk, az itthon maradt családtagok gondjain segítsünk, ennél nagyobb hódolatot még nem kapott nemzetnek uralkodója.

Katonák napját rendezni 18-án a hadbavonultak családtagjainak segélyző bizottsága. A m. kir. miniszterelnök rendelkezése folytán vármegyénk főispánja, mint a vármegyei közp. segélyző bizottság elnöke, felhívást intézett a járási főszolgabírákhoz és polgármesterekhez, kérjék fel az egyházi hatóságokat, hogy vármegyénk területén, melynek lakossága mindenkor tanujelét adta hazafiasságának, vallásfelekezeti külömbiség nélkül, ne legyen egy templom sem, amelyben e napon istentiszteletet ne tartottak volna. Hogy pedig a katonák napja megfelelőhessen rendeltetésének, gondoskodás történt az iránt is, hogy minden templomban gyűjtést, offertóriumot rendezzenek a hadbavonultak családtagjainak segélyezési céljaira. A begyűlt összeg a helyi bizottságok rendelkezése alá bocsáttatnak, minden falu népe tehát saját segélyre szorultját segélyezheti.

Alig akad széles e hazában valaki, a kinek hozzátartozója harcztba ne volna, menjünk el mindnyájan a templomba és adakozásunknál gondoljunk véreinkre, tekintsünk minden fillért egy-egy imádságnak, melyet véreink épségben maradásáért küldünk Istenünkhöz.

Minden fillér kedves, mert szent ezélt szolgál és nemesebb célra még alig adakozhattunk valaha!

Hirek és vegyesek.

Előléptetés. Multkoriban megemlékeztünk arról, milyen dicsérettel és elismeréssel nyilatkozott királyunk báró *Hazai Samu* v. b. t. tanácsos, honvédelmi miniszterrel. Most a „Hivatalos Lap”-ból örömmel értesülünk, hogy a király báró *Hazai Samu* altábornagyot előléptette s kinevezte *gyalogosági tábornokká*. Városunk fényes tehetségű s az ország határain túl is rendkívül népszerűségnek örvendő szülötte gyönyörű katonai pályafutása méltán tölt el bennünket őszinte, igaz örömmel s szívből üdvözöljük ez alkalommal is a kiváló férfit!

Tanügyi kinevezések. A vallás és közoktatási miniszter *Szántó Armin* és *Szilágyi Zoltán* nagyröcei áll. polg. isk. rendes tanítókat, okl. középiskolai tanárokat a nagyröcei felső keresk. iskolához a IX. fiz. osztályba rendes tanárokká nevezte ki. A régebben itt működött *Ratkó Margit* kaposvári polg. leányiskolai r. tanítónőt a lipótszentmiklósi áll. polg. leányiskolához helyezte át. *Németh József* dobsinai áll. polg. fiúiskolai helyettes tanítót a korponai áll. polg. iskolához a XI. fiz. osztályba segéd-tanítónővé nevezte ki.

A miniszter *Institoris Margit* miskolci áll. polgári leányiskolai helyettes tanítónőt a breznóbányai áll. polgári leányiskolához a XI. fizetési osztályba segéd-tanítónővé nevezte ki.

Hazatérés. *Loysch Ödön* főgimn. igazgató hazaérkezett s átveszi a főgimnázium vezetését dr. *Veress Samu* eddigi igazgatótól.

Pénzügyi kinevezés. A m. kir. Pénzügyminiszter a rimaszombati m. kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvevőséghez kinevezte a XI. fizetési osztályba számtisztte *Habányi József* pénzügyminiszteri számgyakornokot.

Halálozás. Rozsnyón özv. *Köveskáli Nagy Antalné*, szül. *Greisinger Berta* f. hó 7-én 73 éves korában elhunyt. Folyó hó 9-ikén temették nagy részvét mellett.

Pásztor László nyug. tanítót és *Pásztor Pál* városi iktatót mély gyász érte, amennyiben édes anyjuk: *Pásztor Pálné* folyó hó 8-án 78 éves korában városunkban elhunyt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe folyó hó 10-én.

Betegápoló tanfolyam. A vármegyei székház sorozó termében f. hó 12-én vette kezdetét a betegápoló tanfolyam, melyre 45 hivatásos és önkéntes ápolónő jelentkezett. Az első napon nagy érdeklődés mellett tartotta felolvasását dr. *Löcherer Tamás* s az elméleti rész ismertetése naponta 5—6-ig élénk érdeklődés mellett folyik. A betegápolás gyakorlati részét a vármegyei köz-kórházban sajátítják el. Itt naponta 9—11-ig a dr. *Meskó Miklós* megyei főorvos és dr. *Löcherer Tamás* igazgató-főorvos által összeállított csoportokban vesznek részt a jelentkezők a tanításon — s a köz-kórházban lakó hivatásos ápolónők az ápoló nővérekhez beosztva egész nap és éjjel is inspekcziót tartanak.

Városi hirdetések. A mult hét folyamán több czélszerű, közérdekű dolgot hirdettek dobszóval városunkban.

Igy kihirdették, hogy a kik az orvossebészeti tudományban, vagy ápolásban jártasak, azok jelentkezzenek, megfelelő díjazás mellett alkalmazást nyerhetnek.

Kidobolták azt is, hogy miről lehet felismerni a mi léghajóinkat és repülőgépeinket, hogy így a magunkét meg ne támadjuk esetleg ellenség gyanánt. Erős fantáziájú emberek ezt úgy értelmezték, hogy azon az estén egyenesen Rimaszombat ellen jön egy bombavető légi jármű és este a piacon távesövekkel sokan lesték és feltalálni vélték az ellenséges repülőgépet a szép nagy est hajnali csillagban. Lőni azonban, mint halljuk, nem próbáltak rá.

Kihirdették azt is, hogy a hadbavonultak családtagjai összeírás céljából jelentkezzenek. Így, mint látjuk, az állam gondoskodik arról, hogy a hadbavonultak családtagjai mielőbb az őket megillető segélyhez hozzájussanak.

Itt említjük meg azt is, hogy városunk előjárósága állandó szolgálathoz van s a rendőrségi hivatalban éjjel-nappal inspekcziót tartanak.

Polgármesterünk dr. *Kovács László* mindenről pontos jelentést kíván s személyesen is állandó szolgálatot tart a városházán.

Intézkedik a rendőrséggel együtt a jelentkező polgári őrség működésének ellenőrzése iránt, vezeti a segélyakciót s átveszi a telefonon és más hivatalos uton érkezett rendelkezéseket. — Örömmel látjuk, hogy a polgári őrség mindinkább népszerű lesz városunkban s az intelligens osztály is kiveszi a szolgálatból részét. Sajnos, hogy a polgárság érdeklődése még mindig nem elég intenzív e tekintetben!

Adakozzunk a Vörös-Kereszt Jótékony Egyesület céljaira!

Vörös-Kereszt Egyesületi gyűlés.

A múlt hét szerdán délutánján nagy intelligens közönség gyülekezett a vármegyeház nagytermében. Délután 3 órára hívta össze *Kubinyi Géza* főispán és *Samarjay Jánosné* elnöknő az alakuló közgyűlést, amelyen sűrűn megtelt a zöld asztalok környéke társadalmi vezető köreink és hölgyvilágunk tagjaival. *Kubinyi Géza* főispán a gyűlést megnyitván, előadta, hogy a nemes, hazafias, szent cél érdekében szervezkedésre van szükség és ajánlotta, hogy ne szorítkozzék ez a kör Rimaszombat városára, hanem Rimaszombatot és vidékét fogadja működési körébe. A közgyűlés a javaslatot elfogadván, megkezdődött a tisztviselők választása. Alelnökök lettek dr. *Meskó Miklós* és *Máriássy Lászlóné*. Titkárrá választották *Lenygel Ivánt*, jegyzővé dr. *Gyikó Ferenczet*. Igazgató dr. *Löcherer Tamás*. Gondnok lett dr. *Kármán Aladár*, pénztáros *Matolcsy Pál*, orvos dr. *Zehery István*. — A választmányba a következőket választották:

Nők: Dr. *Baksay Dezsóné*, *Czinke Istvánné*, *Cseh Istvánné*, *Emöky Adolfné*, *Farkas Zoltánné*, *Fábry Zoltánné*, dr. *Institőrész Endréné*, *Kárpátiné Kardos Jusztin*, *Kerekes Dezsóné*, *Kolbay Sándorné*, dr. *Kovács Lászlóné*, dr. *Krausz Gyuláné*, *Kún Aladárné*, *Lévai Izsóné*, *Lukács Gézané*, dr. *Löcherer Tamásné*, *Marikovszky Istvánné*, *Molnár Józsefné*, *Ragályi Istvánné*, dr. *Söldos Béláné*, *Stech Kálmánné*, *Szelezky Árpádné*, *Széplaky Lajosné*, *Tóth Béláné*, *Varga Lajosné* és dr. *Weinberger Rezsóné*.

Urak: Dr. *Baksay Dezső*, dr. *Bleier Leo*, *Farkas Zoltán*, *Geduly Géza*, *Kolbay Sándor*, dr. *Kovács László*, dr. *Lichtschein Adolf*, *Loysch Ödön*, *Lukács Géza*, *Medveczky Sándor*, ifj. *Rábely Miklós*, dr. *Söldos Béla*, *Süteő István* és *Szabó Elemér*.

A titkár felolvasta, hogy a gyűjtő hölgyek 5741 kor. összeg gyűlt be az egyesület céljaira.

Dr. *Löcherer Tamás* igazgató jelentette, hogy naponként lesznek egy ideig egészségügyi felolvasások, *vasár- és ünnepnapokat kivéve*, délután 5-6 órakor a megyeház termében s az ápolónők képzése is elkezdődött. Nehány elnöki bejelentés után véget ért a szépen látogatott gyűlés.

A gyűlés végén a hölgyek beszámoltak gyűjtésük eredményével és *Samarjay Jánosné* elnöknel együtt átadtak 5741 koronát.

Az élelmiszerek árainál. Panaszos levelet kaptunk, hogy az élelmiszerek árai különböző üzletekben nem egyenlők. Így például a cukor ára Budapesten kilónként 86 fillér, nálunk 1 kor., 1 kor. 04 fill., 1 kor. 12 fillér. Ajánljuk a hatóság figyelmébe a lakosság védelméért és a legmagasabb árak megszüntetését, valamint a piac ellenőrzését.

Segélyezés. A városi hatóság falragaszokon teszi közzé a belügyminiszter rendeletét, mely szerint a hadba vonultak hátramaradott családtagjai már e hó folyamán megkapják a segélyeket. A városban lakóknak jelentkezniük kell a városházán s itt már f. hó 14-ike óta folyik a segélyre szorulóknak összeírása. A segély legkisebb napi összege fejéenként 57 fillér, legnagyobb összeg 70 fillér. 8 évnél fiatalabb családtagok felét kapják, valamint azon családtagok is, kiket a bevonult csak részben tartott el saját keresetéből. Ha a bevonultnak háza vagy ingyen lakása nincs, a napi segélyösszeg felét lakásilletmény címen is kapja a hozzátartozó segélyre jogosult. Segélyre igénnyel bír a bevonult: neje, gyermeke, mostoha gyermeke, unokája, apja, anyja, mostoha apja, mostoha anyja, nagyapja, nagyanyja, nejének édes apja és édes anyja, édes vagy mostoha testvére, ha állandó ellátásban nem részesül vagy önálló keresettel nem bír és ha egészben vagy részben saját keresményéből tartotta fenn a bevonult. A bevonult gyermekével egy tekintet alá esik a családjánál állami gondozásra kiadott gyermek is.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem újították, avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetést megújítani, mint a hátralékos előfizetést kiegyenlíteni sziveskedjenek.

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Adakozzunk a harciba vonult katonák hátrahagyott családjának segélyezésére!

Két hónapos moratórium. A „Hivatalos Lap” közli, hogy lejárt, vagy szeptember 30-ig bezárólag lejáráó pénztartozások fizetésére, melyet 1914. aug. első napja előtt kiállított váltón, kereskedelmi utalványon, közraktári jegyen, csekken, vagy olyan kereskedelmi ügyleten vagy más magánjogi czímen alapulnak, mely augusztus 1-e előtt keletkezett, két hónapi halasztás engedélyeztetik. A halasztás ideje a lejárt naptól és ha a tartozás augusztus 1-e előtt járt le, augusztus 1-től számítandó kamat természetesen számíttatik a halasztás idejére is. A rendeletben a halasztás alá nem eső esetek fel vannak sorolva (államadósságok, záloglevelek kamatszelvevényei, vízvezetési és világítási művek használatáért fizetendő díjak, tartásdíjak, biztosítások, bértartozások, szolgálati szerződésekből eredő tartozások stb.) A takarékbetétekre, átutalásokra és a kamatlábra vonatkozólag külön intézkedéseket közöl a rendelet.

Sulyos fejszecsapás. Rimabrézón folyó hó 11-én *Tokár János* ács munkás és társai *Luszpaj Pál* ittas anyját kinevették s azért *Luszpaj* fejszével rohant közéjük s *Tokár* felé sújtott. A fejsze *Tokár*nak bal kezét kettévágta. A sulyosan sérültet beszállították a kórházba.

Polgári fiu- és leányiskola Poprádon a Magas-Tátra alján. Orvosilag ajánlott hely. — Évi tandíj 40 korona. — Német családoknál olesó és kifogástalan ellátás kapható. Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál: 5-6 **Horn József**, igazgató.

Két koronás papírpénz. Az osztrák-magyar bank folyó hó 6-án tartott ülésén elhatározta, hogy két koronás papírpénzt hoz forgalomba, miután a háborus mozgalmak sok váltópénzt vontak el a forgalomtól s ezt kell pótolni. Az új pénz néhány nap alatt forgalomba jön, már készitik.

Halálos baleset. Telepen (Szelezce) f. hó 10-én halálos végű baleset történt a gépelnél. *Boto György* 64 éves gazda ugyanis járgányos régi cséplőgépjével dolgozott s véletlenül a járgányok közé esett; bal czombja és karja eltört és sulyos fertőzést szenvedett úgy, hogy a megyei kórházban, hová 11-én este beszállították, még éjjel meghalt. A bíróság megindította a nyomozást, hogy nem terhel-e valakit mulasztás s folyó hó 12-én a hullát felboncoltatta.

Szemgyógyintézet van Miskolczon.

A táborigazgatás levelei. A táborigazgatási levelezőlapok rendeltetésére és használatára nézve a közönség jórészt tévedésben van és a közönséges levelezőlapok helyett a táborigazgatási levelezőlapokat használja. A táborigazgatási levelezőlap a hadrakelt sereg tagjai és az otthon maradt családtagjai és hozzátartozói közti levelezésre szolgál és csakis a posta által kiadott táborigazgatási levelezőlapokat szabad e célra díjmentesen használni. A magánipar által jogtalanul előállított és nagy mennyiségben a közönség közt elterjesztett ugynevezett táborigazgatási levelezőlapok használatától a közönség óvakodjék, mert ezeket legjobb esetben csak a levélpórtó beszédése mellett fogja kézbesíteni a posta, legtöbb esetben pedig, mint nem díjmentes és nem bérmentesített levelezőlapokat a fennálló szabályok értelmében nem fogja elszállítani rendeltetési helyére. Ugyancsak óvakodni kell a posta által kiadott táborigazgatási levelezőlapoknak, illetéktelen; azaz nem a fent körülírt viszonylatban és a fentjelölt célra való használatától, mert a posta nemcsak megportozza, esetleg el sem szállítja a levelezőlapokat, de rosszhiszeműség esetén még a jövedéki eljárást is megindítja az érdekeltek ellen. A táborigazgatási levelezőlapoknak magánipar utján való előállítói és terjesztői ellen, a büntető eljárás megindítása iránt a szükséges lépéseket a postaigazgatóság megtette. Budapest székesfőváros tanácsa közli, hogy az Oroszország ellen küzdő csapataink részére berendezett táborigazgatási postalát augusztus 11-én megkezdte.

A háborus felek ereje. Sokan abban a régi korból származó nézetben vannak, hogy Oroszországot nem lehet legyőzni a háboruban, mert megijednek az orosz birodalom nagy kiterjedésétől. Ez a nagy kiterjedés igaz, de ez nem a mi bajunk, hanem az oroszé, mert messziről kell összeszednie hadait és azok jó nagy részét nem is hozhatja ellenünk, például az ázsiai seregeket. Oroszországnak a népessége nem olyan sűrűn lakik, mint erre felé; azért Németországnak és Ausztria Magyarországnak van annyi népe, mint európai Oroszországnak. Németország lakossága 70 millió körül van, a miénk 50 millió körül. Ez együtt 120 millió, ennyi lakója van Oroszországnak Európában. A német hadsereg pedig egymagában is erősebb az orosznál, mert a német birodalom szárazföldi katonasága háboruban 5 millió, míg az oroszé 4 millió. Ausztria Magyarországnak is van háboruban 2 millió katonájánál több. Így tehát az sem baj, ha egyelőre a német haderő egy részét leköti a franczia, majd elbánik avval a német, hiszen a francziák előre tudták, hogy ők jóval gyöngébbek, nincs rendben a hadseregük, nem is szívesen mentek háboruba. A belga hadsereg, mint láttuk, nem sokat számít. Az angol pedig, bár félelmetes tengeri hatalom, de a németnek is nagy és erős hajóhada van s nekünk is van már számbavehető hajóhadunk. Az angol a szárazon alig segíthet valamit szövetségeseinek, kivált a németek gyors mozdulatai mellett. Az orosz nép jó nagy része nem szívesen ment háboruba, mint az orosz földművelési miniszter mondta a koronatanácsban: „a vakmerő hazárdjátékosok politikája alapján fogja megrendíteni az orosz birodalmat.” Nem kell hát félnünk, részünkön az igazság, a mi hadseregeink harcra készek és számra nézve is félelmes nagy haderőt viszünk a háboruba. — Csak türelem és kitartás!

Elhalasztották a miskolczi sörárpavásárt. A miskolczi országos sörárpavásár, a mely augusztus hó 25-én tartatott volna meg, a háborus bonyodalmak miatt nem fog megtartatni.

Tanulók és szülők figyelmébe. A besztérczebányai kir. kath. főgimnáziummal kapcsolatosan a jövő tanév elején kizárólag az intézetet látogató tanulók számára internátus is nyílik meg, amelybe augusztus 20-ig már most is lehet jelentkezni. A modernül felszerelt internátust a besztérczebányai tankerületi kir. főigazgató elnöksége alatt álló választmány gondozza. A tanulók állandó (éjjeli és nappali) tanári felügyelet alatt vannak; a felügyelők ellenőrzik az internátus tanulmányait is. Az ellátásnál a fejlődésben levő test és szellemi munka igényeit tartják szem előtt. Egészségügyi felügyeletet az intézeti orvos gyakorol. Vannak tágas, világos nappali, háló, ebédlő termek, társalgó (billiárd), zeneszobák, fürdőkabinkai; nyáron a tanulók a szabadban tanulnak, tennisznek, kugliznak, labdáznak vagy a házon kívül fedett s a szükséghez képest felmelegített uszodában fürdenek (uszólecze). Téli szórakozások sem hiányoznak. Az épület hat holdas, százados fáktól beárnyékolott parkban van elhelyezve. — A városnak hegyi források által táplált vízvezetéke, csatornázása, egészséges és főleg szelmentes fekvése, erősítőleg hat a gyengébb szervezetre is. — S teljes ellátási díja 800 korona egy tanévre. Prospektust küld és részletesebb felvilágosítást nyújt a besztérczebányai kir. kath. főgimnázium igazgatósága.

A cséplés megkönnyítése. A miskolczi Kereskedelmi és Iparkamara felhívja a figyelmet a kereskedelemügyi magyar kir. miniszter rendeletére, mely szerint a földművelésügyi m. kir. miniszterrel egyetértőleg az iparfelügyelet és kazánvizsgálat tárgyában kiadott utasítás 46. § a további intézkedésig oly rendelkezéssel egészítették ki, hogy abban az esetben, ha az e szakaszban meghatározott képesítésű gépkezelő vagy fűtő a mozgósítás következtében nincs rendelkezésre, cséplőgépet hajtó gőzgép (lokomobil) önálló kezelésére és önálló fűtésre oly egyént is lehet alkalmazni, akiről — habár az e §-ban meghatározott képesítést bizonyítvánnyal igazolni nem tudja — eddigi alkalmaztatását tekintve, alaposan fel lehet tenni, hogy ily gőzkazán fűtésre és gőzgép kezelésére kellő gyakorlati jártassága van (pl. nem képesített gépész, fűtő, etető stb.)

Munkaszünet felfüggesztése. A kereskedelmi miniszter — a háboru tartamára — a vasárnapi munkaszünetet felfüggesztette.

Behívó után. Pál György lyukvapusztai dohányost behívták a katonasághoz s a kis Koták Bálint apja biztatta a behívottat, hogy ne féljen a háborútól. Ez kissé ittas lévén, összeveszett Kotákékkal s egy kaszával az idősebb Koták felé sujtott. A 14 éves Bálint gyerek egy dorongot tartott a kasza elé, hogy atyját megvédje, azonban a kasza a fiu bal karját érte s azon súlyos sebet ejtett. Folyó hó 1 én behozták a kórházba.

Verseny tárgyalás. A helybeli királyi ügyészség hivatalfőnöke: dr. Mészáros István kir. ügyész verseny tárgyalási hirdetményt tesz közzé az igazságügyminiszter rendelete alapján a kir. törvényszék fogházépületén végzendő ipari munkálatokra vonatkozólag cserepezés, kéményjavítás, csatornájavitás, falak javítása és festése, ablakrácsok, ajtók festése stb. stb.) Az ajánlatok szeptember 7-én adandók be, s a feltételek megtekinthetők a hivatalban.

CSARNOK.

Búcsú.

Szomorodott szívvel írom e sorokat
Édes szívem Néked
El kell masíroznom, táborba kell szállnom
Már a jövő héten
Ha csak szeretsz rózsám, egy picit is engem
Ejts értem egy könnyet, hidd el megérdemlem.

Ne haragudj reám, hogy nem búcsúztam el
Sajnálatok Téged
Mert ha látlak sírni, ha látlak zokogni
Szívem szakadna meg
De ha visszajövök, bizom Istenemben
Nem lesz másnak oltár, csak Néked lelkemben.

Hogyha pedig édes, többé nem láthatlak
Sirass el örökre
Ott fekszem majd esendben, a nagy temetőben
Szerbia földjében
Édes lesz az alvás, hogyha holttestemen
Tajtétköző paripák robnak győztesen.

S mikor elnémul már a népek csatája
Keresd fel síromat
Ott nyugszom majd én is bajtársimmal együtt
A közös hant alatt
Megtalálod bizton, hogyha szíved vezet
Mert a néma kebel ott is Téged szeret.

Orbán János.

Háromnapos kirándulás.

A mult hónap 20-án korán reggel gyönyörű verőfényes időben 15 tagból álló társaság indult utnak a rimaszombati vasuti állomásról. A jókedvű társaság a Magyar Kárpát Egyesület gömöri osztály rimavölgyi bizottságának tagjaiból és azok vendégeiből állott, akik egy kis körutra határozták el magukat Gömör- és Abauj-Tornamegyék szebb vidékeire.

Reggel fél hét óra előtt fűtyült a vonat s a társaság egy része kissé álmos szemekkel nézegetett ki a kocsik ablakain, a többiek pedig vidám beszélgetésbe merülve várták a feledi átszállást. Feledről Bánrévére röpített csakhamar a vonat, az aratást épen akkor kezdték arrafelé: az aranyszínű kalászkok szépen rendre hullottak a kaszások suhintásai nyomán. Korán beértünk Bánrévére, a hol az ország egyik legjobb vasuti vendéglője található, itt mindnyájan másodsor is reggeliztünk, mert volt elég várakozási idő a dobsinai vonatra. Ezen indultunk tovább és a Sajó völgyben fölfelé vitt a prűszkölő vasparipa. Egymásután tántek el a falvak és a nagyobb községek, nézegettük a sajó-gömöri szőlőhegyek tájkát, a hol Mátyás, az igazságos hajdan egy sort kapált az urakkal a szőlőben. Nemsokára elvonult Tornalja, Pelsőcz és beértünk a pelsőczyi és sziliczei magas fensikok között bevágódó szurdok-völgybe. Itt keskeny, de érdekes volt a panoráma. A sziliczei fensik végződésénél előbukkant pár perczre a széles völgy párkányán a hegyek alatt Krasznahorka büszke vára.

Nemsokára beértünk Rozsnyóra s ott a kis állomáson kiszállva, begyalogoltunk a városba.

Két csatlakozó társat vártunk ott, illetőleg azok vártak reánk: az egyik egyesületünk rimaszombati tagja: Márkus László, a másik a fiatal tudós világnak nagyra hivatott tagja, szintén rimaszombati, de hivatalánál fogva budapesti ember: dr. Szabó Patay József. Ezek társaságában megnéztük a rozsnyói nevezetességeket: a nagy templomot, a két főgimnáziumot, a fő tér szobrait, a temetőt s konstatáltuk, hogy ez sokkal szebb rendben van mint a rimaszombati temető, közfalal elkerítve, egyenes utakkal, fasorokkal szegélyezve, szóval rendezett városhoz méltó módon alakítva.

Az ebéd ideje már nemcsak a külső órán mutatkozott, hanem belül is éreztük annak sürgétését s így bevonultunk a két reánk váró pajtás által kikeresett kis helyiségbe. Ez a kellemes kis helyiség azonban ugylátszik, inkább a sörözés szempontjainak szolgál, de nagyobb társaság étkezését csak igen lassu mértékben tudja kielégíteni s így bizony csak 2 óra tájban voltunk indulásra készen.

A két új pajtás közül csak a fiatal tudós barátunk csatlakozott, a másik lemondott az utazásról.

Igy azután a következő turisták vonultak ki a krasznahorkai uton: Altmann Sámuel, dr. Deutsch Barna, Deutsch István, Dús József Budapestről, Fischer Bertalan, Horváth Atilláné, ifj. Horváth Atilla és Lóránd fiaival Budapestről, Hudiczius István a fiatal doktorjelölt, akire mint orvosi szakértőre sok reménnyel tekinttünk, Jávorszky József, Miskolczy Lajos, Percz Béla, Sándor József, dr. Szabó Patay József, ifj. Rábely Miklós titkár, a mi saját énekkarunk vezetője és az elnök: Horváth Zoltán.

Ezek a turisták vonultak ki az uton, amelyre praktikus utasításokat adott nekik egy derék rimaszombati turista fiatal ember, aki Rozsnyón lakik. Igazán megérdemlik a turista nevet, mert a nagy melegben gyalog mentek ki többnyire hátizsákkal nemcsak a községbe, de a várba is, a hová két kivétellel mindnyájan feljutottak. A kettő közül az egyik látta már a várat s inkább a környék rovarvilágát vizsgálta az alatt, a másik pedig kedélyesen leheveredve egy árnyas diófa alatt, ott aludta ki a szellős hegyoldalon azt, amit előző éjjel elmulasztott.

A többiek megnézték, némelyik már harmadszor is, a vár ereklyéit, a régiségeket, a Francziska mauzoleumot, a templomot Serédy Zsófia grófnő el nem porladó holttestével, a mely üveg koporsóban látható.

A régi emlékek ódon világából kijutva, lementünk a hegyoldalra és titkárunk vezetése alatt szerenáddal ébresztettük föl a diófa árnyában hangosan szendergő pajtásunkat, aki azonnal talpra állott és velünk tartott egy patak partján a mauzoleum felé.

Itt az ör bevezetett a fényes mauzoleumba és meghatva láttuk egy nemeslelkű emberpárnak a kápolnában jobbra balra álló fehér márvány szarkofágjait. Pompás a mauzoleum, de még nagyszerűbb a jótékony emberszeretnek az a példája, a mi évtizedek sorain át fényes sáv gyanánt húzódik nyomukban az emlékezet és a történet lapjain.

A mauzoleum-órnél egy kis pihenőt tartottunk s innen a legrövidebb mezei uton ballagtunk be Dernőre. A nap még mindig erősen tűzött, de a rimavölgyi bizottság dalosköre jókedvűen fújta a szép magyar nótákat.

Dernőn a csapat gyengébb, fáradtabb része kocsin óhajtott megtenni az utat Barkáig. Mivel pedig a hosszú pihenő alatt a nap is igen lefelé hajtotta szekerének rudját: mindnyájunk számára kerestünk két jó nagy szekeret. Az egyikre felült a hátramaradt, várakozó rész, a másik pedig előre vágatott felvenni a gyalog nekiindult csapatot. Kovácsvágás körül jártunk már, mire utolértük őket, legfiatalabbja meg úgy nekilődött, hogy csak Kovácsvágás és Lucska közt értük őket utól.

Igy mindnyájan kocsin értünk be este 9 óra tájt Barkára. Nagy Imre, a híres búcsújáró hely kedves plébánosa, a két napos búcsú fáradaiban eltörődve leteküdt már, de hátra hagyta az üzenetét, hogy az uradalmi erdész gondoskodik rólunk. Átmentünk az uradalmi épületbe, a hol lekötelező szivességgel fogadott Tuchmayer erdész, akitől megtudtuk, hogy vár-

nak reánk szállással a Magyar Bank uradalmi épületeiben, mert a plébános ur őt kérte fel, hogy rólunk gondoskodjék. Az erdész ur kedves neje pedig vacsorát is készített számunkra, sőt a másnapi reggeliről is felajánlotta szives, vendégszerető gondoskodását.

Fáradt turisták korán igyekeznek aludni s patriarkális elhelyezkedve, jól is pihentünk, csak a nyugtalanabb vérű rész reggel tulkorán fújta a riadót.

Meg akartuk tekinteni a barkai jégbarlangot, a melyet kevesen ismernek, de az erdész ur nem ajánlotta, mert a birtok legutóbbi vándor állapota miatt a bemenetnél elkorhadtak a szakadék fölötti gerendák, amelyeknek megjavítását csak a jövő évre ígérheti.

Igy reggeli után elvonultunk utunk fénypontja: a vadregényes Szádelői völgy felé, a melynek felső része Gömörmegye, alsó része már Abauj-Torna. Az uton jelenleg csak gyalog lehet járni, mert a mult évi sok vizáradás elrontotta a hidakat s most kezdik javítani az abauj-tornai alsó részen. Égbemeredő változatos alaku hófehér sziklák a két oldalon, az ut mellett rohanó patak partjain százados juhar és bükkfákkal, fent az ormokon a ritka tiszafa egy két sötétzöld foltja más fenyőkkel, ilyen a Szádelői völgy, de azt látni kell, leírni nem lehet.

A gyönyörű völgyben a forrásnál pihenőt tartva, lejutottunk Szádelőn és Udvarnokon át Tornára, de csak jó 11 óra után, Tornát végig jártuk s a vasuti vendéglőben ebédeltünk, egyik rész meg is fürdött a Boldva vizében. A régi váromhoz már nem volt kedve senkinek felmenni a nagy melegben.

Délután szétváltunk. Egy rész vonaton Kassára utazott. A többiek Szinig együtt utaztak. Itt 11 tag kiszállott, 3 hazautazott Miskolcz felé.

A 11 tagú főcsapat Szinből Szin-Petrin át Jósvalőre gyalogolt, részben kocsizott, utközben a Jósvalóban vig fürdőzést csapva az erdőszélen.

Estére Jósvalőre értünk, a hol Klein Antal birtokos ur, az aggteleki barlang gondnoka fogadott kedves családjával és falusi házak tiszta szobáiban pompás jó szállást szerzett a fáradt vándoroknak, akik reggelig jól kipihenték magukat.

Itt a Jósva patak gyönyörű erdős völgyében, a hol a patak nagy erővel tör ki az aggteleki barlang aljából, felgyalogoltunk a félóránnyira eső bejárathoz és reggel 8 óra tájban a vezetővel lementünk a barlangba. Lementünk, mert a mesterségesen vágott nyíláson 360 lépcső vezet le a barlangnak „pokol” nevű részébe a hol nem messze van a remek óriás cseppkő, a 40 méter magas csillagásztorony. Innen tovább sokszor csicsogó sárban tettük meg a 4—5 órai utat, mert a barlangot a nyári esőtől előntötte a Styx és Achaeron patak vize s ott bent nem száradhat fel a sár, csak feltáposzásk. Most van alakulóban a Kárpát-egyesületi Központ anyagi támogatásával egy külön barlangi osztály, amely az utak, szállók, világítás stb. modern berendezéséről akar gondoskodni s ez már égető szükség itt, olyan patriarkális állapotban nem maradhat soká, mert így kevés a látogató.

A barlang közepén az asztalnál pihentünk s ettünk és így csak déli egy óra tájban értünk ki az aggteleki nyíláson, ahol a szállóban várt jó ebéddel a vezető felesége.

Ebéd után kocsikra ülve Tornaljára hajtattunk, egy kissé versenyt is vágatva az épen beérő vonattal. Már azt hittük, hogy lekésve, estig Tornalján mulathatunk, de szerencsére fél perczel az indulás előtt beszállhattunk a vonatba s este fél hét órára Rimaszombatba jutottunk.

A kirándulás szép emlékei feledhetetlenek, bár azóta a szerb háboru s az európai népek hadi készülődése úgy eltakarta fellegeivel, vissza messze a multak ködéből gondolnánk vissza reá.

—n.

Szerkesztői üzenet.

R. A. Ne vegye rossz néven kedves munkatársunk, hogy néhány sor kimaradt, de kénytelenek voltunk személyesen elmondandó okoknál fogva ezt tenni. Így is nagyog teljes szépségében. Legyen szerencsénk! Szivélyes üdv!

K. N. Sajnálattunkra nem közölhetjük.

Vasuti menetrend.

A hadi menetrend a vasuti vonalakon folyó augusztus hó 6 án életbelépett s a polgári szállítás az összes vonalakon korlátoztatik.

A minket érdeklő menetrend további rendelkezésig ez:

<i>Budapest felé.</i>	Indul Rimaszombatból	7:45 este
	Feledre érkezik	8:11 este
	Feledről indul	10:56 este
	Fülekre érkezik	12:28 éjjel
	Fülekről indul	12:55 éjjel
	Budapestre érkezik	10:25 d. e.
<i>Budapestről</i>	indul	5:29 d. u.
	Fülekre érkezik	2:54 éjjel
	Fülekről indul	3:25 éjjel
	Feledre érkezik	5:20 regg.
	Feledről indul	8:59 regg.
	Rimaszombatba érkezik	9:32 d. e.
	és délben van Tiszolczon.	
<i>Rimaszombat—Miskolcz—Kassa között.</i>		
	Rimaszombatból indul	7:45 este
	Feledre érkezik	8:11 este
	Feledről indul	5:20 regg.
	Bánrévére érkezik	6:24 regg.
	Bánrévéről indul	6:54 regg.
	Miskolczra érkezik	10:08 d. e.
	Miskolczról indul	10:40 d. e.
	Kassára érkezik	4:04 d. u.
	Kassáról indul	11:33 d. e.
	Miskolczra érkezik	4:51 d. u.
	Miskolczról indul	5:44 d. u.
	Bánrévére érkezik	8:53 este
	Bánrévéről indul	9:23 este
	Feledre érkezik	10:56 éjjel
	Feledről indul	8:59 regg.
	Rimaszombatba érkezik	9:32 d. e.
	és délben van Tiszolczon.	
<i>Bánréve és Dobsina között.</i>		
	Bánrévéről az innen este 7 óra 45 p.-kor induló és 6 óra 24 p.-kor reggel odaérkező vonat indul	8:06 regg.
	Tornaljára érkezik	8:43 regg.
	Gömörpanyitra érkezik	9:05 regg.
	Pelsőczre érkezik	9:33 regg.
	Rozsnyóra érkezik	10:33 regg.
	Dobsinára érkezik	12:04 délb.
<i>Vissza Dobsináról</i>	indul	4:50 d. u.
	Rozsnyóra érkezik	6:03 d. u.
	Pelsőczre érkezik	6:52 este
	Gömörpanyitra érkezik	7:28 este
	Tornaljára érkezik	7:46 este
	Bánrévére érkezik	8:26 este
	Bánrévéről indul	9:23 este
	Feledre érkezik	10:56 este
	Feledről indul másnap	8:59 regg.
<i>Rimaszombat—Ruttka között.</i>		
	Rimaszombatból indul	7:45 este
	Fülekre érkezik	12:28 éjjel
	Fülekről indul	3:55 éjjel
	Losoncra érkezik	4:37 regg.
	Zólyomba érkezik	9:20 d. e.
	Ruttkára érkezik	4:47 d. u.
	Ruttkáról indul	11:05 d. e.
	Losoncra érkezik	11:12 éjjel
	Fülekre érkezik	11:54 éjjel
	Fülekről indul	3:26 éjjel
	Feledre érkezik	8:59 regg.
	Feledről indul	9:32 d. e.

Tiszolcz és Feled között az innen reggel 7 óra 50 perczkor és Feledről este 10 órakor induló vonat megmarad s ez Tiszolczig fog közlekedni, illetve reggel a régi menetrend szerint fog Tiszolczról indulni. Az innen este 7 óra 45 perczkor induló vonat Tiszolczról délután 5 órakor indul. — Poltár felől reggel 1/2 8-kor érkezik és innen délután 6 óra 25 perczkor indul egy személyszállító vonat.

Megjegyezzük, hogy a Besztercebányára való utazásnál Zólyomban meg kell hálni, mert csak másnap délelőtt folytatható az ut.

A közönséget saját érdekében figyelmeztetjük, hogy hosszabb utazásnál, sőt a kocsin más vármegyébe való utazásnál is, a rendőrkapitányságnál vagy az illetékes községi elöljáróságnál hatósági bizonyítvány beszerzését el ne mulasszák, mert könnyen megtörténhetik, hogy ennek hiánya esetén menetközben feltartóztatják az utazót.

A Tompa-szálloda

teljesen ujon berendezve és átalakítva, ajánlja az utazó közönségnek **tiszta**

egészséges szobáit, jó magyar konyháját és saját termésű valamint hegyaljai **borait** mérsékelt áron. Tisztelettel

GEDE ISTVÁN vendéglős RIMASZOMBAT.

Cséplésre ajánlkozom 10 lóerős bezin-motorral, „Hoffherr”-féle cséplővel és kazalozóval. — Cséplőgépet, mely a legújabb rendszerű és osztályozó hengerrel, 1000 milliméter dobszélességgel bir és gőzgép által is hajtható, a kazalozót szalmahordóval együtt bérbe is oda adom. — **CZIM:** e lap kiadóhivatalában Tompa-utca 10. sz.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a gazdasághoz szükséges cikkek közvetítése mellett **porosz szénnek waggonként való eladásával is foglalkozom** s tekintettel arra, miszerint a közelgő idényre nagyobb mennyiséget kötöttem le, abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy

elsőrangu szalon porosz szenet

darabos, koczka vagy dió I. osztályozásban **100 kg.-ként** bérmentve, itteni állomáson **3 K 4 fill.-ért** adhatok f. évi **szeptember elsejéig** való szállítás mellett, míg a **fenti határidőn tul** való megküldésnél a szén **3 K 11 fillérbe** kerül 30 napon belüli készpénzfizetés mellett engedmény nélkül.

Azon kellemes reményben, hogy úgy a szénnek elsőrangu és kifogástalan minősége, valamint annak jutányos ára készletetni fogja a rendelés szives megtételére, előre is biztosítom a legpontosabb kiszolgálásról és vagyok

tiszteletteljesen

BODNÁR GÉZA.

Rimaszombat, Andrásy-ut 18.

Kiadó lakás.

A Losonczi-u. 21. sz. alatti házban egy lakás: mely két szoba, konyha, kamara és mellékhelyiségekből áll, **nov. hó 1-től** bérbe kiadó. — Értekezhetni lehet ugyanott özv. **Hollósy Józsefné** tulajdonossal.

Mielőtt butort vásárolna

ne mulassza el saját érdekében megtekinteni

Özv. Benkó Jánosné

gömörm. legrégibb és legnagyobb butortelepét. Rimaszombat, Kossuth Lajos-utca

Tulzsfolt raktárai folytán ajánlja a legmodernebb ebédlöket: paliszander, mahagoni, tölgyfa stb. színekben, valamint a legmodernebb román-stílu tölgyfa ebédlöket. — Hálószobákat: mahagoni, cseresznye köris, fehér madár-jávör és különböző külföldi faneműekben is. — Uri szobákat a legmodernebb stílekben, iroda berendezéseket, amerikai íróasztalokat **önköltés áron.**

Továbbá függönyöket, ágyterítőket, szőnyegeket kiadás miatt a **beszerzési áron alul.**

Azonkívül saját kárpitos műhelyemben készült mindennemű párnázott butorokat, ugymint: ebédlödiványok, fotelek, angol bőrgarnitúrák, matracok stb. Minthogy raktáiraiban eskis elsőrendű árut tartok, azok szolid és tartós kiviteletű szavatolok.

Hogy ez nem üres reklám, tekintse meg minden vételkényyszer nélkül raktáiraikat, hogy a nagy választékról és a butorok szép és szolid kiviteléről és a rendkívül olcsó árakról meggyőződjön. A butotok legnagyobb része saját asztalos műhelyemben készül. — Hitelképes egyéneknek részletfizetésre is adok.

Egyben van szerencsém a t. közönség szives figyelmébe ajánlani **temetkezési vállalatomat** és **koporsó-raktáramat**, ahol nagy készletet tartok mindenféle érez- és fakoporsókban, valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékekben és felszerelésekben és így azon helyzetben vagyok, hogy temetkezéseket, valamint a vele járó összes teendőket a legdiszesebbtől a leg-egyszerűbbig jutányos árak mellett elvállalhatom.

Temetkezéseket vidékre is elvállalok, valamint hullaszállításokat is. 3—*

≡ Kiadó. ≡

Rimaszombatban a főtéren (Erzsébet-tér 5. szám a.) egy **divat-, fűszer- vagy más egyéb üzleti célnak is megfelelő**

bolthelyiség lakással

együtt azonnal bérbe kiadó. Kizárólagos értesítést ad a tulajdonos ugyanott. 4—4

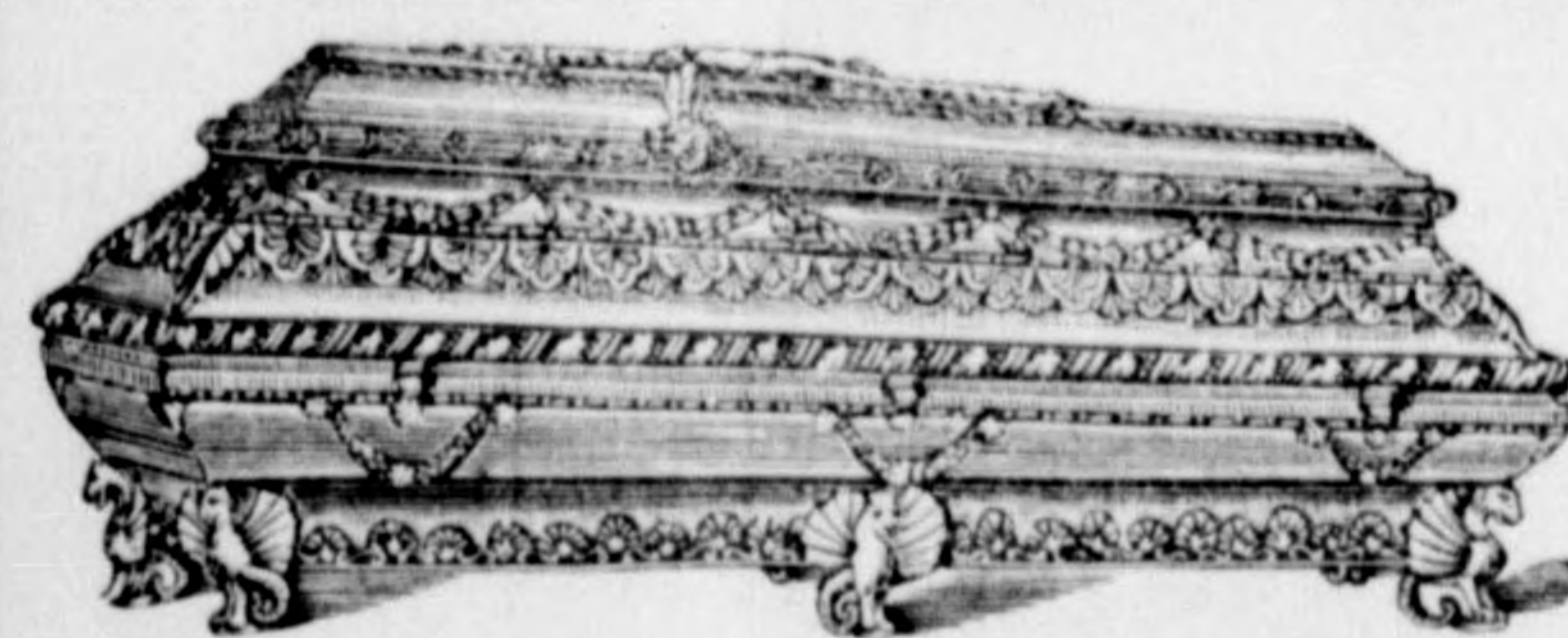
ZAVADSZKY EDE ezelőtt HOLLÓSY JÓZSEF

3—*

TEMETKEZÉSI VÁLLALATA

RIMASZOMBAT, DEÁK FERENCZ-UTCZA 24. SZ.

Van szerencsém a helybeli és vidéki tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a néh. **HOLLÓSY JÓZSEF**-féle **temetkezési vállalat a Deák Ferencz-u.**

„ZSUFFA”-féle **házban** van elhelyezve, hol nagy raktárt tartok mindenféle **érec- és fakoporsókból,**

valamint a temetkezésekhez szükséges összes kellékek s felszerelésekből, minéltogva azon helyzetben vagyok, hogy bármilyen diszes vagy egyszerű temetések rendezését, nemkülönben a temetésekkel járó összes

teendőket, hullaszállításokat és exhumálásokat is, a legszolidabb feltételek mellett vállalhatom. — A helybeli és vidéki n. é. közönség jóakaratu pártfogását tisztelettel kéri:

ZAVADSZKY EDE RIMASZOMBAT, Deák Ferencz-utca 24.

Kiadó lakás és bolt.

Az **Andrássy-ut 1-ső számú** házban egy szép három szobás lakás **azonnal** bérbe vehető, **egy bolthelyiség** pedig azonnal. — Ertekezhetni bármikor lehet ugyanott az emeleten lakó

Andrási László fényképésszel.

A VÁRGEDEI FÜRDŐ

szeptember hó közepéig

NYITVA MARAD.

Kiadó az Erzsébet-téren

egy emeleti **utcai lakás** mellék-helyiségeivel, **mely most lett teljesen rendbehozva**: vízvezeték, fürdőszoba, villany világítás, új festés stb. vel, továbbá a **Szűz-utczára nyíló** 3 szobából álló lakás szintén azonnal kiadó.

Bármikor megtekinthető.

Bővebb felvilágosítást nyújt: **KOHN ADOLF** tulajdonos **Erzsébet-tér 16.**

Tanulóul

Egy 13—14 éves fiú — ki magyarul helyesen írni és kifogástalanul olvasni tud, **nyomdász-tanulóul**; továbbá egy másik 13—14 éves fiú — ki írni és olvasni tud, **könyvkötő-tanulóul** felfogadtatik **idősb Rábely Miklós Fia** rimaszombati könyvnyomdájába.

A Berliini Viktória

életbiztosítási kötvényei

háború esetén

minden pótdíj és minden bejelentés nélkül
teljes összegükben érvényesek.

Építésszek és építtetőik figyelmébe.

Van szerencsénk a nagyérdemű közönség becses tudomására adni, hogy

az **ajnácskői gőztéglagyár**

téglatermelését

hosszabb időre lekötöttük. — Felkérjük ennél fogva az építtető felek figyelmét ajnácskői téglánk kitűnő minőségére és annak előnyös árára.

Eladások kizárólag **Seidner Bernát és Fia**, valamint **Kohn Albert és Fiai** cégeknél **Rimaszombat** eszközöltnék.

Hirdetéseket

e lap részére elfogad
a kiadóhivatal

Tompa-utca 10. és

Ifj. RÁBELY MIKLÓS

könyv- és papirkereskedő

Deák Ferencz-u. 20. sz.

RÁBELY MIKLÓS FIA

:: könyvnyomdája és könyvkötészete ::

Telefon-szám 52.

RIMASZOMBAT,

Erzsébet-tér 9.

Iskoláknak: oklevelek, értesítők, bizonyítványok, kimutatások stb., stb.
Ügyvédeknek: intő-levelek, kérvények és keresetek, meghatalmazások, díjjegyzékek, kötvények, szerződések, óvások, levélpapírok, levélborítékok.
Pénzügyintézeteknek: alapszabályok, értékpapírok, részvények és szelvény-ivek, betéti könyvecskék, üzleti könyvek, mérlegszámlák stb., stb.
Kereskedőknek és iparvállalatoknak: körlevelek, árjegyzékek, számlák, üzleti könyvek, címkék és rágcedulák, intőlevelek, levélpapírok és borítékok cégnyomással, címkártyák, üzleti jelentések, levelezőlapok stb.
Falragaszok, hirdetmények, műsorok, étlapok, eljegyzési és esketési értesítők, meghívók, tánczrendek, gyászjelentések, névjegyek stb., stb.
Könyvkötészetünk: — a legújabb gépekkel és segédeszközökkel felszerelve — mindenféle könyvkötői és diszmunkák kifogástalan elkészítését gyorsan és méltányos árak mellett felvállal.

**Ajánlják a leg-
újabb rendszerű
gépekkel felsze-
relt, modern be-
rendezésű ::
könyvnyomdájukat,
könyvkötészetüket,
minden e szakba
vágó munkák
pontos, gyors és
izlésteljes kivite-
lére a legjutányo-
sabb árak mellett**